

aki szereti a lírát. A posztmodern jellegén már átűt a hagyományhoz való kötődés is, a perspektivikus, ugyanakkor visszafelé is tekintő nézőpont egységessé válik a vers aprópóján.

SZALAI ZSOLT

(*FISZ Könyvek 10., Bp., 2002. 92 o.*
1200 Ft)

Vörös István: *A Vécsey utcai évkönyvből*

„Vörös István költészete jó. A rossz ellen van.” Kemény Istvántól valók e szavak, ezzel kezdem; vele. Panaszkodhatnék itt hosszan, hogy nem könnyű Vörös István új kötetéről írni, de nem teszem. Mert könnyű. A jó könyv adja magát.

„Miért kell // mindig átváltoznom?” Sorok megtörve, bújtatva szövegkörnyezetben, s összerakva mégis; milyen nehezen szép. *A festő szobájából* van ez a részlet – Van Gogh-ról van szó, és rögtön: Pilinszky *Van Gogh*-ja jön, és a leírások miatt még *A hóhér szobája* is. Aprópó, Pilinszky: ő mondta, hogy egy vers csak önmagához mérten lehet hosszú vagy rövid, amúgy „valóságosan” ez nem számít. A vers belső szerkezetéről, mondanivalójának súlyáról beszélt. Vörös István érti (és érzi) ezeket az arányokat. Nem fe-

cseg, nem untat, de nem is hallgat el semmit. Lényegről beszél, s a versek „belső szerkezeti” harmóniája már-már megnyugtató.

Vörös István felel a hagyományokkal, a régiekkel, s mégis megőrizi, sőt új megvilágításba helyezi azokat. Címek, a teljesség igénye nélkül: *A közelítő ősz* (Berzsenyi), *Rohanunk a semmibe* (Ady), *A rovarok elviselhetetlen könnyűsége* (Kundera) stb. „Van / házam, bár nem építettem / sohasem.” (*Téli nap* és, persze, Rilke *Őszi napja*.) Vörös István nem játszadozik, megbízható játszótárs tehát. S játéka (több mint játék) túlmutat önmagán, mint az *Árnyékot visz* című versben is, melyből csak később, többszöri olvasásra bomlik ki Nagy László és a *Ki viszi át a szerelemet?*

A hó és a víz, a fekete és a fehér fontos, állandóan jelenlévő motívumok a könyvben. Mint a Jin és a Jang. Nyár és tél. És valóban: különbséget tenni tanítanak Vörös István versei. Hogy kicsit könnyebben nézzünk a világra. Ez lett. Ajánlom kell ezt a könyvet. Ajánlom. S jobb szívvel nem is ajánlhatnám – a hiteles és tiszta költészetet.

BABICZKY TIBOR

(*Parnasszus Könyvek, Bp., 2002. 188 o.*
980 Ft)